

Historia

Historia

W 1799 r. za zgodą władz austriackich powstaje w Opolu Lubelskim pierwsza szkoła średnia, w której jednym z nauczycieli był zakonnik pijarski, 25-cio letni zesłaniec rosyjski ks. Piotr Ściegienny. Szkoła ta istniała do powstania Królestwa Polskiego w 1815 r. Przed wkroczeniem w 1944 r. wojsk radzieckich na Lubelszczyznę Opole nie miało szkoły średniej. Działy tu komplety tajnego nauczania. Staraniem świątłych pedagogów na czele z mgr Józefem Kalinowskim 13 października 1944 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Rady Pedagogicznej, a w dwa tygodnie później dzwonek szkolny obwieścił rozpoczęcie nauki. W grupie młodzieży starszej znaleźli się byli członkowie kompletów tajnego nauczania w zakresie gimnazjum w Kępie Gosteckiej. W 1946 r. Opolska szkoła średnia zmieniła nazwę z Prywatnego na Państwowe Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące, a w 1949 r. na Szkołę Ogólnokształcącą stopnia licealnego. Warunki nauki były wyjątkowo trudne, a poziom uczniów zróżnicowany. Wielu z nich uczyło się potajemnie i działało w ruchu oporu. Lekcje odbywały się w budynku obecnego Banku PKO BP oraz w pomieszczeniach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W skład ówczesnego grona nauczycielskiego wchodziły następujące osoby: mgr Józef Kalinowski- dyrektor, mgr Halina Bednarska, mgr Maria Łaszczowa, mgr Władysław Strzelecki, mgr Tadeusz Mejbaum, Kamila Kalinowska. Szkoła zatwierdzona przez Kuratorium Oświaty w Lublinie jako koedukacyjne gimnazjum prywatne rozpoczęła nauczanie 25. X. 1944 r. Jej kadre stanowili w większości nauczyciele przedwojenni, związani z nielegalnym nauczaniem w czasie okupacji. Pierwsi uczniowie, w liczbie 333, rekrutowali się głównie z członków tajnego nauczania, jak również z młodzieży miasta i okolicznych wiosek. Decyzja o utworzeniu gimnazjum spotkała się z gorącym entuzjazmem i poparciem społeczeństwa. Było ono rzeczą bardzo istotną, ponieważ, szkoła nie miała koniecznych środków finansowych, a organizujące się dopiero władze nie mogły udzielić właściwej pomocy. Na potrzeby gimnazjum adaptowano wspólnym wysiłkiem budynek byłego Domu Ludowego. Potrzebne fundusze zdobywano w różny sposób: przez kwesty uliczne, dobrowolne składki, zabawy dochodowe. Ofiarność ludności była tak wielka, że odstępowano na rzecz szkoły nawet prywatne meble. Uczniowie płacili także czesne; z braku pieniędzy nawet w naturze. W grudniu 1944 r. młodzież przeprowadziła wśród mieszkańców miasta zbiórkę książek, które dały początek szkolnej bibliotece. Potem szkoła zmieniła lokal, przenosząc się do budynku, w którym mieści się do dnia dzisiejszego. Był to dawny pałac Lubomirskich, wzniesiony w XVII wieku. W swej burzliwej przeszłości przechodził bardzo różnorakie koleje losu, służąc kolejno jako: pałac, więzienie, spichlerz, szpital wojenny i koszary wojsk carskich. Gmach ten spalony podczas okupacji, został odremontowany w czynie społecznym przy współudziale uczniów. Rok szkolny 1948/1949 przyniósł zasadniczą reformę ustroju szkolnego. Zmieniła się nazwa szkoły na Szkołę Ogólnokształcącą

Stopnia Licealnego. W tymże roku odbyła się pierwsza matura.

W 1957 r. w związku z jubileuszem 10-lecia, szkole zostało nadane zaszczytne imię Adama Mickiewicza. Uroczystość połączona została z wręczeniem sztandaru ufundowanego przez Komitet Rodzicielski. Dzisiejsze Liceum Ogólnokształcące w Opolu Lubelskim różni się bardzo od tego z lat czterdziestych czy pięćdziesiątych. Zmieniła się kadra nauczycielska. Z dawnego zasłużonego grona nie został nikt. W 1971 r. odszedł na emeryturę również współzałożyciel i długoletni dyrektor szkoły p. J. Kalinowski. Wielu dawnych wychowanków liceum to dzisiejsi wybitni działacze nauki, gospodarki i kultury. Od 1-go września 2002 roku, szkoła zmieniła nazwę na Zespół Szkół, w którym istnieją dwie placówki: – trzyletnie Liceum Ogólnokształcące – trzyletnie Liceum Profilowane o profilu zarządzanie informacją.

1 września 2010 roku w wyniku rozwiązania Zespołu Szkół i Liceum Profilowanego szkoła ponownie wróciła do dawnej struktury i nazwy – Liceum Ogólnokształcące imienia Adama Mickiewicza.